

Î N C H E I E R E

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de CA “Air Moldova” SRL,
în cauza civilă la cererea înaintată de Plugari Garri și Popa Cristina, în interesele
proprii și în interesele copiilor minori XXXXXXXX și XXXXXXXX, împotriva CA
“Air Moldova” SRL cu privire la încasarea compensației, încasarea dobânzii de
întârziere, repararea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de CA “Air Moldova” SRL și menținută
hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 12 decembrie 2018, Plugari Garri și Popa Cristina, în interesele proprii și în
interesele copiilor minori XXXXXXXX și XXXXXXXX, s-au adresat în instanța de
judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva CA „Air Moldova” SRL cu
privire la încasarea compensației în legătură cu amânarea zborului mai mult de 3 ore,
încasarea prejudiciului moral și material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că, la 29 iulie 2018, ora 04.10,
conform biletelor avia tur-retur și tichetelor de îmbarcare nr. 17, 18, 19, 20, trebuiau
să decoleze cu zborul operat de CA “Air Moldova” SRL, cursa 9U5471, de pe
Aeroportul Internațional Chișinău (KIV) cu destinația Sharm El Sheikh (SHH), unde
conform voucherului de călătorie aveau rezervată cameră în Hotelul Parrotel Beach
Resort începând cu data de 29 iulie 2018, ora 12.00.

Potrivit reclamanților, cursa respectivă a întârziat cu mai mult de 17 ore din
motive neîntemeiate. Conform informației oferite de ÎS “Moldatsa” nr. 738 din 15
octombrie 2018, în baza interpelării nr. 0022 din 10 octombrie 2018, distanța
ortodromică a itinerarului Chișinău (KIV) - Sharm El Sheikh (SHH) constituie 2 157
km, iar în conformitate cu Regulamentul privind compensarea și asistența
pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii

prelungite a zborurilor, aprobat prin HG nr. 836 din 08 noiembrie 2012, urmează să primească o compensație de 400 Euro pentru zborurile operate cu întârziere pe o distanță de 1 500 km - 3 500km, or, reclamanții nu au fost anunțați despre motivele reținerii zborului.

Astfel, potrivit informației prezentate de ÎS “Moldatsa”, zborul a fost operat de facto la ora 21.00 LT KIV data de 29 iulie 2018, iar conform orarului prestabilit zborul trebuia operat la ora 04.10 LT KIV la data de 29 iulie 2018. Durata zborului a fost mai mare de 3 ore, iar la destinație în aeroportul Sharm El Sheikh, a ajuns deja la 30 iulie 2018, ceea ce constituie o pierdere de o zi de cazare în hotel pentru reclamanți.

La 05 august 2018, în momentul înregistrării (Check-in) în Aeroportul Sharm El Sheikh, reclamanții au aflat că pasagerul XXXXXXXX nu are loc în aeronavă, după aproximativ o oră de discuții, fiindu-i eliberat un tichet de îmbarcare cu inscripția SEAT INF, adică să stea în brațele unui părinte, iar conform biletului tur-retur achitat, pasagerului trebuia să-i fie atribuit un loc standard în aeronavă. În consecință, pasagerul XXXXXXXX a fost în brațele mamei Popa Cristina pe parcursul întregului zbor, fiindu-i creat un disconfort atât copilului, cât și mamei.

Respectiv, la 07 august 2018, în încercarea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, Plugari Garri a înaintat o reclamație în adresa CA “Air Moldova” SRL, prin care a solicitat plata compensației convenite pentru întârzierea zborului, însă, până la momentul depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, CA “Air Moldova” SRL nu a expediat niciun răspuns în adresa reclamanților, fapt pe care îl consideră drept o eschivare cu rea-credință de la achitarea compensației convenite.

Reieșind din cele expuse, reclamanții Plugari Garri și Popa Cristina, în interes propriu și în interesele copiilor minori XXXXXXXX și XXXXXXXX, au solicitat constatarea prestării de către CA “Air Moldova” SRL a unor servicii necorespunzătoare, obligarea CA “Air Moldova” SRL să achite în folosul lui Plugari Garri, Popa Cristina, XXXXXXXX și XXXXXXXX plata compensației pentru întârzierea cursei în valoare a câte 400 euro pentru fiecare; încasarea de la CA “Air Moldova” SRL în folosul tuturor reclamanților a cheltuielilor ce vor fi suportate de reclamanți la examinarea prezentei acțiuni, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică; încasarea din contul CA “Air Moldova” SRL a câte 100 euro pentru fiecare pasager în legătură cu pierderea unei zile de odihnă în Hotelul Parrotel Beach Resort din motivul întârzierii zborului 9U5471 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei pentru fiecare reclamant, în total a sumei de 60 000 lei, prejudiciu ce a fost cauzat prin întârzierea zborului, pierderea unei zile de odihnă și anularea locului pasagerului XXXXXXXX.

La 09 aprilie 2019, reclamanții au depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care au solicitat și încasarea dobânzii de întârziere, începând cu data de 07 august 2018, dată la care a fost înaintată către CA “Air Moldova” SRL cererea prealabilă. Astfel, pe lângă pretențiile înaintate în cererea de bază, reclamanții au solicitat obligarea CA “Air Moldova” SRL să achite în folosul lui Plugari Garri, Popa Cristina, XXXXXXXX și XXXXXXXX dobânda de întârziere calculată din data recepționării cererii prelabile de către pârâtă, ceea ce constituie, conform calcului anexat, a câte 3,33 lei pentru o zi.

Prin hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Plugari Garri și Popa Cristina, în interes propriu și în interesul copiilor

minori XXXXXXXX și XXXXXXXX, împotriva CA “Air Moldova” SRL cu privire la încasarea compensației în legătură cu amânarea zborului mai mult de 3 ore, încasarea prejudiciului moral și material și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial, fiind încasată de la CA “Air Moldova” SRL în beneficiul lui Plugari Garri și Popa Cristina, în interesele proprii și a copiilor minori XXXXXXXX și XXXXXXXX, compensația pentru întârzierea zborului în sumă de 400 euro pentru fiecare reclamant, prejudiciul material în sumă de 100 euro pentru fiecare reclamant, dobânda de întârziere în mărime de 118,30 euro, echivalent în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii, prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei pentru fiecare și cheltuielile de judecată în mărime de 10 000 lei. Totodată s-a încasat de la CA “Air Moldova” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 492,88 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de CA “Air Moldova” SRL și menținută hotărârea din 11 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că reținerea zborului operat de CA “Air Moldova” SRL a fost demonstrată, iar concluzia primei instanțe cu privire la temeinicia pretenției de încasare a despăgubirilor este una corectă, or operatorul aerian nu a prezentat probe care să confirme că reținerea zborului s-a datorat unor împrejurări extraordinare care nu au putut fi evitate și că a întreprins toate măsurile rezonabile pentru a o evita.

La 16 martie 2021, CA “Air Moldova” SRL a contestat cu recurs decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii și încasarea din contul intimațiilor a taxei de stat achitată de către recurentă la depunerea cererii de recurs.

La 07 iunie 2021, avocatul Aftenii Marin, în interesele intimațiilor Plugari Garri, Popa Cristina, XXXXXXXX și XXXXXXXX, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CA “Air Moldova” SRL este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 10 noiembrie 2020 și expediată participanților la proces la 04 ianuarie 2021 (f.d.

174), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 16 martie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de CA "Air Moldova" SRL.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de CA “Air Moldova” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru